

frit Land. Der er da Grund til at spørge Indenrigsministeren, om Venstre ikke længere vedstaar sig Ordførertalen fra 1922. Det ligger dog ikke mere end 5 Aar tilbage, at Venstres Ordfører med stor Styrke hævdede, at nu var Kampen mellem de to forskellige Principper udkæmpet, nu havde Spørgsmaalet om Folkeforsikring kun historisk Interesse. Den nuværende højtærede Minister talte for Resten den Gang i samme Retning. Da nu saa mange Venstrerigsdagsmænd har talt derom ude ved Møderne, er der Grund til at spørge: Vil man igen rejse den gamle Strid, som man for 5 Aar siden hævdede var udkæmpet? Vil man over til en Ordning, som J. C. Christensen i 90erne betegnede som en Kopskat, en Haan mod de gamle?

I denne Forbindelse maa jeg have Lov til at udtale, at vi er villige til at overveje, om der kan findes praktiske Former, hvorunder man kan knytte en frivillig Folkeforsikring til Aldersrenteloven. Det har vi altid været villige til, men vi beklager, at man fra Venstres Side vil rejse den gamle Strid og gaa over til ren Folkeforsikring, fordi den efter vor Mening har saa mange Ulemper og er saa uretfærdig, at vi maa tage Afstand fra den. Der kunde nævnes mange Eksempler paa det, f. Eks. hvordan mange, mange daarligt stillede vilde komme til at betale til en saadan Forsikring, som de aldrig vilde nyde godt af. Jeg skulde dog mene, at de nuværende økonomiske Forhold ikke opfordrer til, at det nuværende Slægtled skal betale for det kommende, og det er det, der vilde ske. Man maa ikke glemme, at det er ikke Smaaabeløb, der skulde opkræves. Af det Forslag, som Direktør Jensen-Sønderup har opstillet i den Betænkning, vi har faaet fra Alderdomsforsikringskommissionen, ser vi, at det foreslaas, at der skal ydes 2 Kr. maanedlig fra det 18de til det 50de Aar, d. v. s. 24 Kr. aarlig. Et Ægtepar skulde altsaa i mange Aar betale 48 Kr. om Aaret. Jeg tror ikke, det er Tider til at gaa over til en saadan Lovgivning, og jeg haaber heller ikke, at Venstre vil forsøge at føre os ind i denne Lovgivning, som efter vor Mening vilde være en Blindgade.

Jeg skal sluttelig udtale, at vi er villige til at forhandle om en Indsnævring af den Kreds, som nu kan erholde Alderdomsunderstøttelse, ud fra den samme Betragtning, som vi har gjort gældende før. Vi vil medvirke til at lette Kommunerne med Hensyn til de Beløb, som maa ydes til de gamles Forsørgelse. Vi vil

medvirke til en Ændring, hvorved de daarligst stillede, Ægtepars og enligt stillede, Rente forhøjes. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at man skulde tro, at det Forslag, hvorom alle Partier i Landstinget i Fjor var enige, i det væsentlige kunde samle os her. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, som i Dag var Ordfører for Venstre, ogsaa endnu har Kærlighed til det fælles Barn, som den Gang blev skabt i Landstingets Udvalg, saa at vi i det væsentlige kunde samles om dette. Men jeg vil gerne tilføje: Den nuværende Lovs Hovedprincip, de gamles Ret til en forsvarlig fast Aldersrente, det maa vi fastholde; denne Ret ønsker vi lovfæstet paa en saadan Maade, at de daarligst stillede i vort Samfund kan leve nogenlunde menneskeligt. Ud fra dette Hovedsynspunkt er vi villige til at medvirke til en Ændring af den bestaaende Aldersrentelov.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde afholdes Tirsdag den 1. Marts Kl. 1 med følgende Dagsorden:

- 1) *Fortsættelse af første Behandling af:*
Forslag til Lov om Aldersrente.
- 2) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Invalidforsikring.

Mødet hævet Kl. 3³⁵.

76de Møde.

Tirsdag den 1. Marts Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmand Pürschel er modtaget en Henvendelse fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse om en Revision af den nu gældende Vivisektionslov.

Henvendelsen, hvoraf trykte Eksemplarer vil blive omdelt, vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.